

TINTA FINA

| www.tintafina.net. | @tintafina |

BIBLIOTECA JOAN MIRÓ + **HOMESESSION**

BIBLIOGRAFIA

[homesession] Biblioteques de Barcelona TraCE Generalitat de Catalunya Departament de Cultura Ajuntament de Barcelona

Jardí interior Biblioteca Joan Mirò + Homesession + **Tinta Fina**

Jardí Interior

Un sistema de vincles entre lectors

Hola, lector, soc la Tinta Fina. Tinc un nom real, però quan habito històries o personatges amb què narrar el meu entorn prefereixo fer-ho amb la distància d'una dibuixant de còmics.
Com a artista, el que investigo és com generar vincles des de les arts visuals que em permetin conèixer als altres: Què fan?, què pensen?, com habiten l'espai-temps que compartim?

En les meves propostes participo o genero experiències per obtenir el guió de la narrativa gràfica que construeixo. **Per aquest projecte això s'ha traduït en participar de trobades amb persones que formen diversos clubs de lectura.**

Les recomanacions que trobareu en aquesta bibliografia són, per tant, **un vincle polar** dins d'aquest jardí de relacions que és una biblioteca.
Aquestes imatges corresponen a una lectura concreta que algú associa a una memòria única i, per tant, són un punt de referència per revisar o rellegir aquest record. És, també, una història que algú ha volgut compartir amb la comunitat que pul·lula per la biblioteca a través de la meva traducció en il·lustracions a tinta.

Aquesta instal·lació succeeix en el marc del projecte Ex Libris de Homesession en col·laboració amb Biblioteques de Barcelona i especialment les biblioteques Joan Miró i Francesc Boix.

TALLER AL CENTRE D'ART LA CAPELLA

CLUB DE LECTURA BIBLIOTECA JOAN MIRÓ

CLUB DE LECTURA BIBLIOTECA FRANCESC BOIX

CLUB DE LECTURA TRACE, BIBLIOTECA JOAN MIRÓ

Cada il·lustració instal·lada a les lleixes indica l'espai on s'ordena el llibre a què fa referència una vivència que un lector de la biblioteca identifica amb un llibre.

Algunes de les frases recollides són literals i d'altres han variat o bé en traduir-les al català o perquè estan filtrades pel que jo recordo de la conversa amb aquestes persones.

En qualsevol cas hi són per afegir la veu dels lectors a la imatge en tinta que jo he construït provant de fer-me una idea dels seus records.

Tinta Fina.

· N Ank ·

Em vaig llegir aquest llibre d'adolescent. Jo el relaciono amb mi no per res que tingui a veure amb els Nazis, sinó perquè vaig connectar molt amb la idea de guardar un secret. Jo era un noi, a un poble d'Albacete i també guardava un secret gran. Recordo això, que vaig connectar amb l'Anna.

· Anne Frank ·

Diario

Anne Marie Frank (Frankfurt, 1929 – camp de concentració de Bergen-Belsen, Alemanya, 1945) va ser filla d'una família germànica d'origen jueu. Es va traslladar amb els seus als Països Baixos amb l'arribada de Hitler al poder en 1933. Durant la Segona Guerra Mundial, després de la invasió alemanya d'Holanda en 1940 i de patir les primeres conseqüències de les lleis antisemites, Ana i la seva família van aconseguir amagar-se en unes habitacions posteriors, abandonades i aïllades, d'un edifici d'oficines d'Amsterdam, on van romandre ocults des de 1942 fins a 1944, quan van ser descoberts per la Gestapo. Ana va portar un diari d'aquest període de reclusió, que el seu pare, únic supervivent de la família, va donar a conèixer acabada la guerra, després que Ana i la resta de la família haguessin estat detinguts i confinats en un camp d'extermini, on van morir.

· N Bal ·

Jo abans no era lectora-lectora.
Llegia, però no ho gaudia. De sobte em vaig topar amb aquest llibre i em va travessar molt fort: era una literatura que per fi em parlava a mi. És un llibre on et veus els budells i a mi em va servir per saber quin tipus de llibres buscar. De fet, ara m'agrada tant llegir que m'he apuntat a un club de lectura.

· Eva Baltasar ·

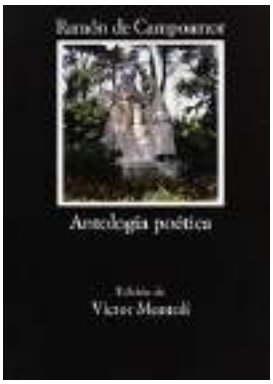
Permagel

Una suïcida aficionada al sexe i a la vida improductiva se salva quan ha d'ocupar-se d'una nena: aquesta és la trama de "Permagel", primera part d'una trilogia sobre la vida d'una dona contemporània. Permagel és aquella part de la terra que no es desglaça mai i és la membrana que revesteix l'heroïna del llibre: una manera de preservar la part tovíssima que hi ha dins d'una persona en formació. Una vida lliure, mortalment sorprenent, tiba de cap a cap d'aquesta novel·la com la corda del funambulista a cent metres d'altura. Eva Baltasar la camina amb el desafiament i l'elegància dels escriptors de raça.

· P 834 Cam ·

Els meus pares, sobretot la meva mare, em llegien aquest llibre de petita. Recordo que seiem a la cuina i llegíem.
...
Hi ha un poema on el protagonista s'enamora d'una noia al tren. Jo al meu marit el vaig conèixer a l'autobús, tornant de l'institut. Eh? Com en el poema del tren. Ell no necessitava agafar l'autobús, hi pujava perquè hi era jo, per acompanyar-me.

·Ramón de Campoamor ·

Antología poética

No es tracta només de fer justícia, amb aquesta "Antología poética", a un escriptor que va passar de la glòria, en la seva època, al menyspreu, en les generacions posteriors; sinó sobretot de realitzar una aproximació necessària a l'obra d'un escriptor que va veure el gran moment de la influència de la literatura en la societat i va saber triomfar com a poeta en l'era de la prosa per excel·lència. Amb la seva poesia qualificada com "d'idees", "filosòfica" o "realista" va aconseguir evidenciar les deficiències de la vana retòrica romàntica i la necessitat d'emparentar la poesia amb els problemes contemporanis, individuals i col·lectius. Va influir a més en poetes tan dispars com Bécquer, Rubén Darío o els germans Machado.

· N Col ·

El meu sogre és matemàtic, gens lector, de fet, ell deia que odiava llegir novel·les.
Just en jubilar-se va començar aquest llibre, que és molt famós i que agrada a molta gent, per això li vam recomanar.
Bé, doncs se'l va llegir emprenyadíssim, però se'l va acabar. Ell diu que no li va agradar gens, tot i que gràcies a aquest llibre va començar a llegir seguit. Tan malament no estará si va seguir amb altres.

· N Col ·

La trenza

Històries de tres dones que viuen en tres continents diferents, però les vides de les quals estan unides per un poderós anhel de llibertat. A l'Índia, Smita és una intocable del poble de Badlapur, que es guanya la vida recollint els excrements de la casta dels jats amb les seves pròpies mans. A Itàlia, Giulia descobreix que l'empresa paterna està a la vora de la fallida, però afrontarà amb valentia aquesta adversitat i liderarà una revolució per a salvar-la. Al Canadà, Sarah, una advocada d'èxit, s'enfronta a una greu i sobtada malaltia.

· N Fer ·

Jo, com en el llibre, tinc una amiga des de la infància, del barri, a Itàlia. En el llibre es distancien, nosaltres no, al contrari, amb la distància ens connectem millor. Ella viu molt lluny, però trobem les formes d'anar trobant-nos en cada cosa important que ens va passant a les vides. Sé que amb ella hi puc comptar sempre.

· N Fer ·

L'amiga genial

"L'amiga genial" segueix les dues protagonistes –la Lila i la Lenù– durant la infantesa i l'adolescència en un barri miserable de Nàpols, entre una multitud de personatges que les acompanya.

· N Fin ·

M’agrada molt el mar, el surf i aquest autor. Clar ho té tot... però em fa pensar especialment en la meva infantesa, al meu país, amb tots els meus cosins i cosines, jugant a les onades. Vivíem molt “en el mar”.

· William Finnegan·

Años salvajes

Anys salvatges ens parla d'una obsessió, la de William Finnegan amb el surf. L'autor va començar a fer surf de petit a Hawaii i Califòrnia. En els anys setanta, després de finalitzar els seus estudis universitaris, la seva passió el va portar a deixar-ho tot i emprendre un viatge iniciàtic per Samoa, Indonèsia, Fiji, Java, Austràlia i Sud-àfrica. Aquest precari i singular viatge, per terres cada vegada més salvatges, i en el qual diverses vegades va estar a la vora de la mort, va acabar portant-lo de tornada al seu país, on es convertiria en un reconegut escriptor i corresponsal de guerra. Als Estats Units, malgrat el seu nou treball, la seva passió per les ones es manté intacta: continua la seva cerca de l'ona perfecta -la més gran, la més ràpida, la més perillosa- a San Francisco, la Costa Est o Madeira.

· N Gar ·

Sé que aquest és un mític. No l'he portat per això (que també) sinó perquè jo recordo amb molt d'orgull agafar-lo d'adolescent, quasi un nen, tan sols per "lo gros del llibre" i després de veure que el meu oncle també l'estava llegint. El meu oncle per llegir-lo tenia tot d'esquemes i relacions familiars... Jo al·lucinava, pensava "que fa aquest pirat" amb tants papers escrits. Jo no sé què vaig entendre, crec que res... això si, em sentia tot gran d'haver-lo acabat!

· Gabriel García Márquez ·

Cien años de soledad

Cent anys de solitud és la història de set generacions de la família Buendía a la ciutat de Macondo. El patriarca fundador de Macondo, José Arcadio Buendía i Úrsula Iguarán, la seva esposa i cosina, marxen de Riohacha, Colòmbia, quan Arcadio mata a Prudencio Aguilar després d'una batalla de galls per suggerir que Arcadio és impotent. La nit abans del viatge, acampats a la vora d'un riu, Arcadio somia amb "Macondo", una ciutat de miralls que reflecteixen el món al seu voltant. Al despertar-se, decideix establir Macondo com una utopia a la vora del riu, cosa que acaba fent després d'uns dies vagant per la jungla.

· N 842 Goe ·

Jo era com un pardalet.
Super romàntic.
No tenia cap consciència de ser adolescent.
Si,com un pardalet,
d'aquí cap allà "purrup, purrup".

· J.W. Goethe ·

Las penas del joven Werther

En aquesta novel·la epistolar i semiautobiogràfica (Goethe es va inspirar en els seus amors amb Charlotte Buff), se'ns narra el desgraciat amor del jove Werther per Lotte i les fatídiques conseqüències que d'ell es deriven. A través de les cartes que Werther envia al seu amic Willhelm, el lector coneixerà tots els detalls de la tragèdia des del seu inici: l'arribada de Werther a la localitat de Wahlheim, la trobada amb Lotte en un ball i l'amor que neix a l'instant per la jove, que ja està compromesa amb Albert. La situació per a aquest triangle en principi tan ben avingut es torna insostenible amb el pas del temps, perquè posa en joc elements irreconciliables. Werther intueix que l'harmonia només podrà restablir-se amb la desaparició d'un dels vèrtexs.

· N Har ·

M'agrada fullejar a aquest llibre de tant en tant. Per a mi és un lloc confortable on tornar, com quan visites el poble. És com passejar i tafanejar que fan els veïns, són com gent que ja conec. T'hi trobes les misèries que també et passen a tu cada dia.

· Kent Haruf ·

Nosotros en la noche

Louis Waters i Addie Moore porten gran part de la seva vida sent veïns en l'afable localitat d'Holt, a Colorado. Tots dos van enviduar fa anys i acaben de franquejar les portes de la vellesa, per la qual cosa no han tingut més opció que acostumar-se a estar sols, sobretot en les hores més difícils, després del vespre. Però Addie no està disposada a conformar-se. De la forma més natural, decideix fer una inesperada visita al seu veí: «Em preguntava si vindries a passar les nits amb mi. I parlar...». Davant tan sorprenent proposta, Louis no pot fer una altra cosa que accedir.

· N Hem ·

Sortint de la feina, una companya em va recomanar aquest llibre i em va dir que me'l podia endur de la biblioteca. Jo de jove vivia a Saragossa i no sabia res de què existien les biblioteques, sé que això sona a què no pot ser, però abans les coses no eren com ara. Ella em va acompanyar per primer cop a la biblioteca pública de Saragossa. Va ser un descobriment saber que jo podia endur-me tots els llibres que volgués.

· Ernest Hemingway ·

El vell i la mar

Relat en el qual se sintetitzen els grans símbols que donaren empenta a l'obra de l'autor: l'home i la natura. La lluita i l'heroisme, la força moral i la soledat, el desposseïment i la grandesa del fracàs.

·N Kot ·

És un llibre que em transporta a llocs de dol de la meva pròpia vida que prefereixo no compartir. Simplement, és preciós i de vegades, quan estàs passant per segons què, és reconfortant, llegir llibres que et parlen des de la tristesa amb una bellesa colpidora, com una abraçada en silenci.

· William Kotzwinkle ·

El Nadador en el mar secreto

Aquesta novel·la curta, molt ben desbrossada, on tot camina en un mateix sentit, apunta a l'interior del seu protagonista, Laski, un paio que té mans d'ebenista i la il·lusió de tenir un fill amb Diane, la seva dona.
Pel tema i la duresa d'algun dels seus passatges no és un llibre per picar de mans, però és tan contundent, que quan l'estàs llegint ets conscient d'estar davant d'una bomba de rellotgeria, precisa i alhora sorprenent, que val la pena gaudir, i també patir.

N Laf ·

Jb

· Carmen Laforet ·

Nada

Andrea arriba a Barcelona per a estudiar Lletres. Les seves il·lusions xoquen, immediatament, amb l'ambient de tensió i emocions violentes que regna a casa de la seva àvia. Andrea relata el contrast entre aquest sòrdid microcosmos familiar –poblat d'éssers estranys i apassionants– i la fràgil cordialitat de les seves relacions universitàries, centrades en la bella i lluminosa Ena. Finalment, els dos mons convergeixen en un diàleg dramàtic.

N Leb ·

Vaig tenir un tema de salut molt heavy: vaig estar una temporada que ni podia llegir. Soc bibliotecària i no podia llegir res. M'explico? Treballo llegint i no podia seguir una pàgina! Se m'esborrallaven les paraules, perdia els significats... ho vaig passar realment malament. Un dia en un quiosc, vaig veure una edició d'aquest llibre. Me'l vaig comprar només perquè em va semblar bonic i em va enganxar moltíssim. Gràcies a aquest llibre vaig poder començar a llegir seguit una altra vegada.

· Maurice Leblanc·

Arsene Lupin, cavaller-lladre

Audaç, elegant, cavallerós, enginyós... molts són els adjectius per descriure el lladre més famós de França a l'inici del segle XX. Les seves aventures no deixen ningú indiferent. Els seus robatoris mai no són improvisats i les pistes que deixa mai no són fortuïtes. Arsène Lupin sempre troba la manera d'emportar-se el botí i d'evitar que el seu adversari, el gentil inspector Ganimard, aconsegueixi posar-li les mans al damunt.

·N Mah ·

Sembla que en el primer capítol quan fa la descripció del carreró estigui parlant del carrer on jo vaig néixer. Jo vaig néixer al Marroc i després la família vam marxar. A mi em costa tornar, són massa sentiments i aquest llibre, me'ls desboca: parla d'una paret amb uns vidres trencats encastats en formigó... d'una porta de fusta, els nens jugant, realment és tal com és el meu record i emsento igual-igual que aquest escriptor.

· **Naguib Mahfuz** ·

El carreró dels miracles

La vida al carreró Midaq és difícil, però més difícil resulta escapar-ne. Envoltada per un ambient miserable poblat per alcavotes ambicioses, dentistes sense titulació, militars enamorats, prostitutes, comerciants avars i individus que cobren per deformar captaires més o menys sans, Hamida, jove i preciosa, busca un futur millor. La seva bellesa captiva Abbas, qui es desviurà per demostrar-li que l'estima amb bogeria; però també atrau Salim, un vell solitari i malcarat –tot i que ric– que li podria concedir tots els desitjos. En aquesta disjuntiva es troba quan apareix en escena un tercer pretendent: el seductor Ibrahim.

· N Per ·

Ara m'estic llegint aquest llibre que em recorda molt la meva infantesa a un barri de Badalona. D'aquests llocs li diem "la perifèria", sempre mirant Barcelona "com l'altra cosa", no? Com en el llibre, en la meva infància està superpresent la meva mare, els descampats, les xeringues, els meus amics jugant a futbol, les canyes del marge del riu, els blocs i els personatges del barri, etc. És un món que té la seva bellesa pròpia. També la perifèria té bellesa.

· Javier Pérez Andújar ·

Paseos con mi madre

Aquest llibre és un emocionant homenatge als blocs d'edificis que envolten Barcelona, i als quals la ciutat ha donat l'esquena. A través d'un paisatge autobiogràfic, però intercanviable amb el de totes les ciutats del món, l'autor descobreix escenes de si mateix, i històries èpiques i commovedores. Per a això recorre els seus carrers, la riba del riu Besòs i la platja al peu de la central tèrmica passejant amb la seva mare.

· LF Per ·

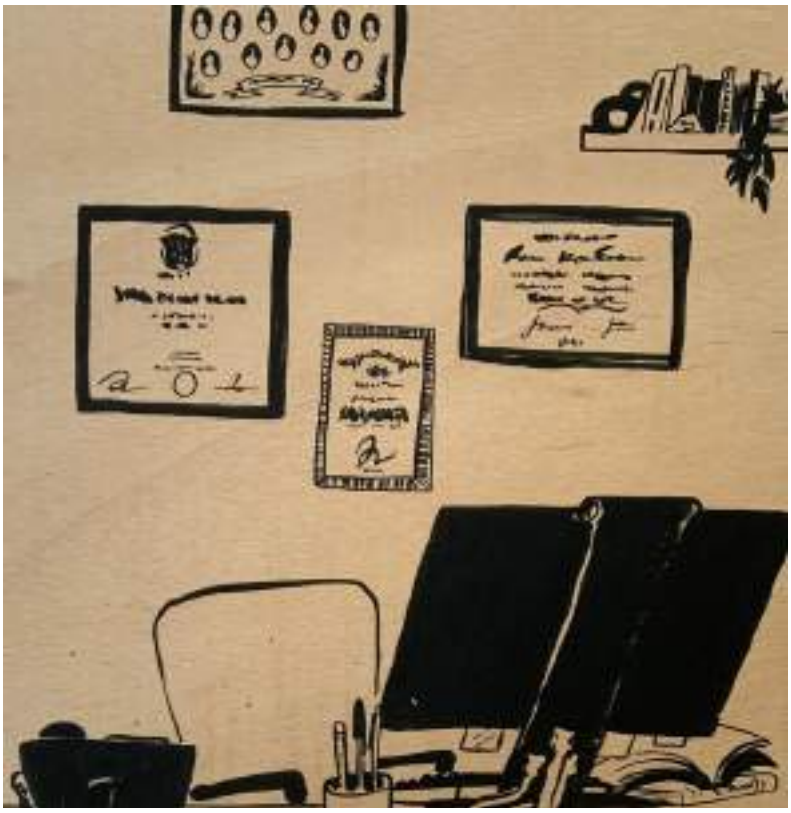
Aquest llibre el vam llegir amb el club de lectura l'any passat.
Em va impactar molt. Em va agradar, però no em va agradar.
Vaig sentir molta ràbia llegint-lo i encara la sento quan veig a les notícies o sé d'alguna història com la del llibre. Sí, no vull que ningú visqui aquestes coses.

· Maria Peralta Vidaurreta ·

Colores prohibidos

Amina ha de fugir del seu país, perquè ha tingut una filla albina, al costat del seu germà, que és homosexual. Després d'un dur viatge, en pastera, cap a Espanya, Amina comprendrà que la vida en aquest nou país no és tan fàcil i plaent com li havien comptat.

· N Sab ·

Normalment, mai t'agraden els llibres que t'obliguen a llegir quan estudies. A mi tampoc, excepte aquest. Va ser el primer que vaig dir-me "Caram això és literatura, que ven estructurat, que ben escrit". Em va encantar. Després vaig buscar més llibre en la línia d'aquest... i de fet, m'he acabat dedicant professionalment al món del llibre, i entre altres coses, és culpa d'aquest llibre.

· Ernesto Sábato ·

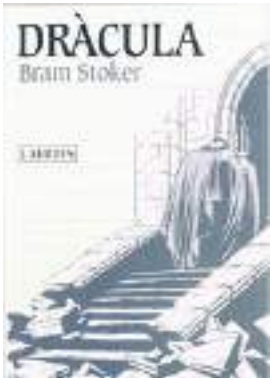
El túnel

"El túnel" (1948), de l'argentí Ernesto Sábato, és una de les grans novel·les sud-americanes d'aquest segle, els ressons del qual van recollir aviat a Europa Graham Greene i Camus. El relat, muntat amb els recursos de la novel·la policial, desenvolupa un personatge que revela la seva psicologia introspectiva i imposa al lector una anàlisi de la desesperança. El protagonista, Juan Pablo Castel, persegueix inútilment l'inassolible, que no és sinó el retorn a la infància, simbolitzada en la finestra d'un quadre, motiu reiterat llargament en la narració.

· N Sto ·

Vaig estudiar per mecànic, però de molt jove em van oferir una feina a la impremta i m'hi vaig quedar. A casa no llegia ningú, així que jo no tenia el costum de llegir. A la impremta vaig començar a endur-me els llibres per feixos al bany... i així me'ls he llegit tots. Moltíssims. Boh si n'he llegit! Els que més m'agraden són els de por. Aquest és el primer que vaig acabar. Fins i tot me'l vaig comprar després, quan ja l'havia llegit.

· Bram Stocker·

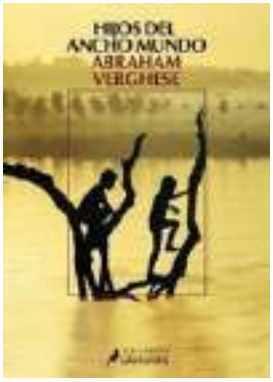
Dràcula

El viatge d'en Jonathan Harker al castell del comte Dràcula havia d'haver estat un viatge de negocis i plaer. Però abans d'arribar-hi, el jove intueix terribles secrets i, ja al castell, viu un seguit d'experiències que superen qualsevol fantasia. El pervers Dràcula ha gaudit de la paciència dels segles per ordir amb cura el seu trasllat a Anglaterra. La descoberta d'aquesta intriga angoixa tant el jove Harker, que cau en una follia transitòria, impotent davant la malignitat i els poders del vampir. Mentrestant, els fets es van succeint d'una manera irreversible.

· N Ver ·

Jo de jove vaig estar a Centreamèrica, en una comunitat sandinista. Aquest llibre em fa pensar en aquells anys, lluitant per un país, construint-lo entre els joves que érem allà! És que era ben bé així, amb el que teníem, treballant el camp si calia. Ara d'aquella gent en quedem poques. I totes "puh, paaf, amb vides diferents"... però aquella sensació d'estar juntes fent créixer un projecte comú, l'enyoro.

· Abraham Verghesse ·

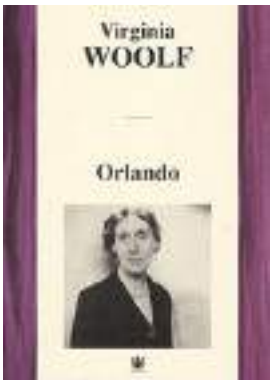
Hijos del ancho mundo

Mentre l'Índia celebra la seva flamant independència, l'abadessa d'un convent de carmelites a Madrás fa realitat un dels seus somnis més agosarats: enviar a l'Àfrica dues monges infermeres joves amb la noble missió de transmetre l'amor de Crist ajudant a mitigar el dolor dels que pateix. Set anys més tard, al modest hospital Missing d'Adis Abeba neixen dos homes bessons, Marion i Shiva Stone. El fet no tindria res de particular si no fos perquè la seva mare és una monja que mor al part i el seu pare un cirurgià britànic que desapareix sense deixar rastre. Així, els primers anys dels germans Stone transcorreran al feliç microcosmos de l'hospital missioner, criats per un petit grup de persones que, amb escassos mitjans i recursos, s'afanyen a curar els malalts. Amb el pas del temps, però, aquest món tancat i protegit en què Marion i Shiva comparteixen la seva passió per la medicina s'esquerda davant la pressió dels esdeveniments que sacsegen Etiòpia i que arrossegaran els germans Stone per camins diferents, posant a prova la seva indestructible amistat.

· N Woo ·

Em vaig llegir aquest llibre molt jove i va ser el primer cop que vaig trobar “algú” que em representava. Recordo llegir-lo i pensar “és que sóc jo”.

· Virginia Woolf·

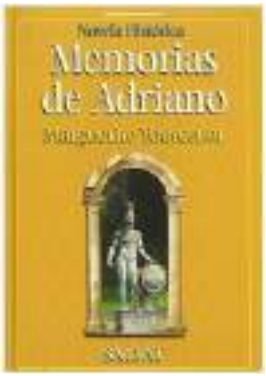
Orlando

Peripècies d'un jove aristòcrata anglès, ric, seductor i amant de la literatura (figura inspirada en la vida i la personalitat de l'escriptora Vita Sackville-West, gran amiga de l'autora) que cavalca la història amb majúscules des del segle XVI fins al XX i que, durant el regnat de Carles II, es converteix en dona.

N You ·

Saps aquest moment que estàs tan enamorat que veus la cara d'aquest noi tan tan guapo a tots els museus?

· Marguerite Yourcenar ·

Memorias de Adriano

La primera novel·la postmoderna. La conjunció de la més important novel·la històrica dels últims temps i de la versió castellana del gran narrador argentí fan d'aquest volum un veritable esdeveniment literari. Ni més ni menys que un home enfrontat al seu destí.

· 794.9 Sch ·

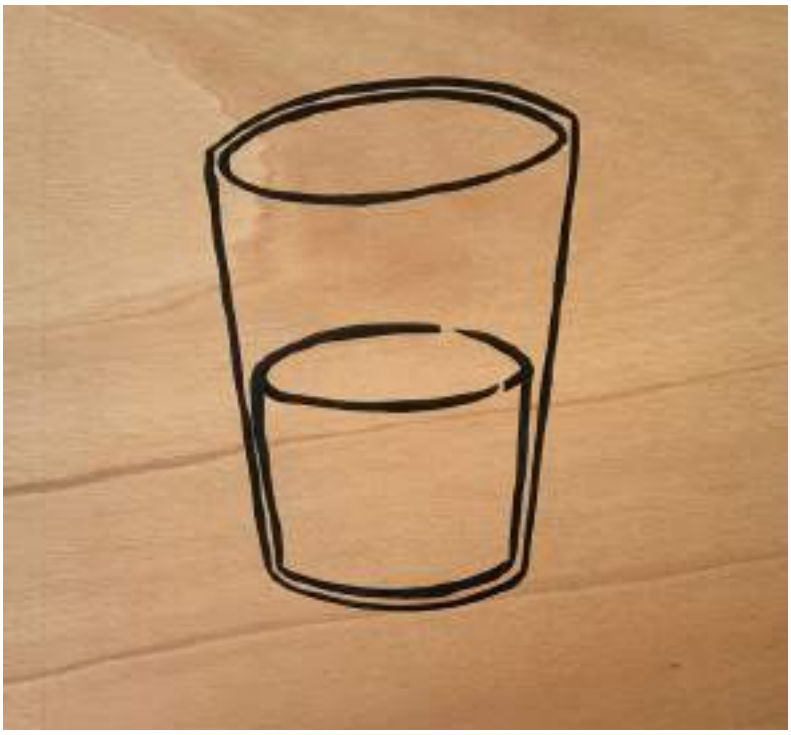
M'agraden molt els videojocs i n'he llegit diversos llibres. En concret aquest que parla de l'origen i com es van crear diversos jocs em transporta a la meva infància. De fet, un dels primers records de la meva vida, dels més antics que conservo, és el dia que al meu germà gran li van regalar una play station.

· Jason Schreier·

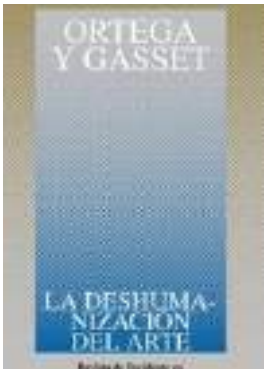
Sangre, sudor y píxeles : las exitosas y turbulentas historias detrás del desarrollo de videojuegos

Jason Schreier guia el lector per una fascinant odissea després de les bambolines del desenvolupament de videojocs. En una exploració dels desafiaments artístics, les impossibilitats tècniques i les demandes del mercat, Sang, suor i píxels revela que acabar un videojoc és més que una tasca hercúlia: és ni més ni menys que un miracle.

· 1 (Ort) ·

M'ha costat llegir molt, no sé, sempre ho recordo com una cosa que em costava, que no era bona fent. Així que no m'agrada llegir i no llegeixo novel·la. En canvi, llegir assaig, sí. Això va començar a Belles Arts. Tampoc mai m'he sentit bona dibuixant, però d'adolescent, un cop vaig dibuixar un got que pensava que era increïble a partir d'una metàfora de l'Ortega i Gasset a classe de filo i vaig repetir aquest símbol per totes les llibretes, un cop i un altre. Un got senzillisim eh?

· José Ortega i Gasset ·

La Deshumanización del arte y otros ensayos de estética

Aquesta reedició de La deshumanització de l'art inclou, a més de l'assaig que dóna títol al volum, una sèrie d'articles que Ortega no va reconèixer a cap dels seus llibres. S'hi comprova la persistència amb què va saber extreure de l'experiència de l'art notes rellevants per al curs de les seves formulacions filosòfiques. En aquesta nova edició - revisada d'acord amb els originals- s'inclou el discurs La veritat no és senzilla, publicat recentment amb caràcter pòstum, i un apèndix, inèdit fins ara, a l'assaig sobre el punt de vista en les arts.

· I** Can ·

La protagonista hi ha un moment que en un dels llibres coneix un cosinet nou i em fa pensar quan jo vaig conèixer la meva cosina, quan era un bebè.

· Barbara Cantini ·

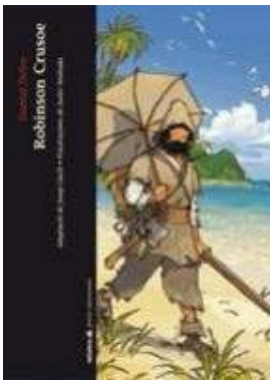
Mortina

Qui deu ser aquest misteriós nen fantasma que des de fa dies intenta entrar a la Vil·la Decadent? La Mortina es mor de ganes de saber-ho..., i què fa? Doncs l'hi pregunta. Però l'espectre no recorda res... ni tan sols com es diu! A més, es va apagant i, si continua així, acabarà desapareixent del tot. Al costat del Musti, el seu gos inseparable, la Mortina segueix qualsevol pista que pugui ajudar a descobrir d'on ha sortit el seu pàl·lid amic, en una divertida investigació que li farà bategar el cor a tota castanya.

· I** Def ·

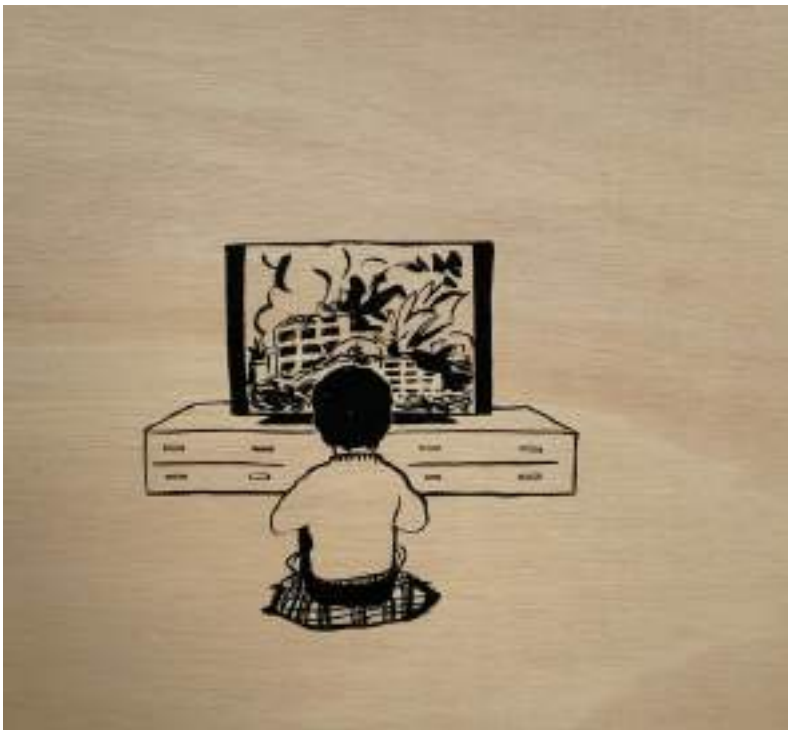
De nena, tornant de colònies, l'autocar va parar en una gasolinera perquè poguéssim anar al lavabo. Jo vaig baixar i en sortir del bany l'autocar havia marxat i jo m'havia quedat allà sola. Em vaig sentir com en Robinson Crusoe, naufraga, abandonada i em vaig posar a plorar molt fort, tant que va sortir la propietària de la gasolinera. Ella em va donar menjar i gelats, també va trucar la policia perquè vinguessin els meus pares. Després ja només recordo l'esbroncada entre els meus pares i els monitors... clar imagineu, se m'havien oblidat! allà

· Daniel Defoe ·

Robinson Crusoe

Robinson Crusoe, un noi de la ciutat de York, vol fer de mariner contra el parer del seu pare. Després d'un primer naufragi, tot i que la mar li ha donat un avís, ell continua embarcant-se i passant aventures. Finalment, un temporal el converteix en nàufrag d'una illa deserta, lluny de les rutes d'altres vaixells.

· IC Dug ·

Em fa pensar en com deuen estar vivint ara els nens que són a la guerra, no sé, em fa pensar en els nens que viuen ara a Gaza per exemple, els que ara veiem a la tele.

·Benoit Ers & Vincent Dugomier ·

Els infants de la resistència

La Segona Guerra Mundial ha esclatat. En un petit poble de la França ocupada per l'exèrcit alemany, tres nens rebutgen sotmetre's a l'enemic. Però com fer front a un adversari tan poderós amb només deu anys?

· JN End ·

En aquest llibre hi ha uns senyors que et fan perdre el temps, com a mi l'aparador de la llibreria Karma. Sempre que hi passo amb ma mare ens hi hem de parar perquè hi ha una bruixa guapíssima, és com un robot, es mou sola i superbé. I ma mare sempre em crida que li faig perdre el temps.

·Michael Ende ·

Momo

Momo és una nena que posseeix la meravellosa qualitat de saber escoltar als altres i que desitja ajudar la gent a humanitzar les seves vides. Sobretot quan els homes grisos decideixen apoderar-se d'un dels béns més preuats que posseeixen les persones: el seu temps.

· JN Row ·

Ja vaig entrar a la saga gran, però em va enganxar de ple. M'era igual que el llibre fos per "nois més petits". Em va agradar tant que amb el meu primer sou me'l vaig comprar tot i que ja l'havia llegit de la biblioteca. És el primer llibre que em vaig comprar jo a mi mateix.

· J.K. Rowling ·

Harry Potter i la pedra filosofal.

Harry Potter és orfe i viu en unes condicions infrahumanes a casa d'uns tiets despietats fins al dia que descobreix que té dots de bruixot i és convidat a estudiar a una escola de màgia i bruixeria. Allà, a més d'aprendre l'ofici, haurà de combatre Voldemort, que encarna les forces del mal, i defensar la joia de l'escola, una pedra filosofal que, segons sembla, n'hi ha més d'un que vol trobar.

JN Sai ·

Veia aquest llibre a la vitrina del despatx del meu pare i em produïa molta curiositat, sempre demanava llegir-lo i em deien que no, que encara no ho entendria.
Quan vaig poder agafar-lo vaig veure que a la 1a pàgina hi havia una dedicatòria d'una dona. Era una dona especial, havia regalat el llibre al meu pare perquè ella havia estat el seu primer amor.

· Antoine de Saint-Exupéry

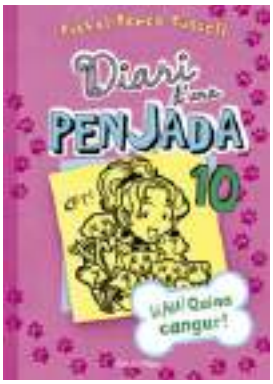
El Petit Príncep

Faula mítica i una narració filosòfica que es pregunta sobre la relació entre l'ésser humà i el món que l'envolta. El petit príncep concentra, amb una senzillesa que meravella, la reflexió llarga i constant de Saint-Exupéry sobre l'amistat, l'amor, la responsabilitat i el sentit de la vida.

· I*** Rus ·

M'agrada molt perque són diversos llibres i vas veient com la protagonista, que comença l'institut que cuasi no té amigues, al final en té moltes... com jo, que també vaig arribar al cole que no coneixia ningú i ara a sisé tinc moltes amigues.

· Rachel Reneé Russell ·

Diari d'una penjada

La Nikki haurà de conviure amb el que sembla la desaparició a l'institut de la Mackenzie i amb els seus pèssims dots com a cuidadora d'animals. Prepareu-vos perquè aquest cop la Nikki la farà grossa!

· 910.4(68) Rev ·

Amb el meu marit feiem moltes excursions. En aquest llibre hi ha certs paisatges on l'autor diu que la natura l'enlluerna i a mi em fà pensar en aquestes excursions. En concret, un cop, a la pica d'estats... tot de marietes vermelles sobre la neu blanca, era taaaant i taaaaant preciós!

· Javier Reverte ·

Vagabundo en africa.

En el seu segon viatge al continent africà, Javier Reverte va recórrer Sud-àfrica, Zimbabwe, Tanzània, Rwanda i Congo per deixar-nos un relat nou i esfereïdor sobre el misteri d'Àfrica i el risc de viatjar per territoris insegurs.

· N Dur·

Aquest llibre en un determinat moment, era una forma de reconèixer iguals. De fet, així vaig conèixer una de les meves parelles, tots dos érem en un bar, llegint el mateix llibre.

· Marguerite Duras ·

El marinero de gibraltar.

Durant unes vacances a Itàlia, un home, que ha decidit canviar la seva vida, coneix una rica i misteriosa jove americana que recorre el món en un vaixell luxós a la recerca d'un amor perdut, el mariner de Gibraltar; ex legionari, jugador impenitent, buscat per la policia. Junts, de port a port, continuaran la recerca del mariner desaparegut, objecte de passió, símbol de bellesa.

· N LOP ·

Sóc molt romàntica i m'agraden els llibres d'amor. Aquest en concret em recorda passatges de quan vaig conèixer el meu marit, quan tontejàvem a la classe de flamenc.

· Susana López Rubio ·

El encanto

Al port de l'Havana desembarca un matí de principis dels anys 50 un jove asturià, Patricio, sense cap altre patrimoni que les seves ganes de menjar-se el món i sense cap altre afany que deixar enrere un llogaret encara embolicat a les ombres d'una postguerra interminable.
A la trobada surt una ciutat lluminosa i hospitalària on aviat fa amics i on de seguida troba feina a El Encanto, els grans magatzems que són un símbol i l'orgull la ciutat. Patricio comença a ascendir ia ocupar llocs de més responsabilitat que li obren un món nou, però que també hi atrauen moltes enveges.

· N SIE·

Recordo molt bé l'olor de crispetes de les sales de cinema, algunes també amb aquella olor de sala poc airejada. S'apagaven els llums i es quedava tot fosc, et quedaves sol amb els teus pensaments i si volies t'endinsaves en el món o aventures que projectaven a la pantalla gran. Per unes hores t'allunyaves de la teva realitat. Era aquella sensació de que la foscor et protegeix, ningú et pot escoltar , ningú et pot veure! I a l'hora com si entressis en una altra dimensió!

· Jordi Sierra i Fabra ·

Set dies de juliol

1947. Miquel Mascarell, l'últim policia de la Barcelona republicana, surt en llibertat després de ser indultat de la pena de mort i d'haver passat uns anys empresonat al Valle de los Caídos. En tornar a casa troba una ciutat gairebé desconeguda, on no li queda res ni ningú. El seu instint de policia es posa en acció quan rep un misteriós sobre amb una fotografia, diners i una adreça. Al llarg d'una setmana descobrirà els nous camins que la dictadura està traçant a Barcelona i a Espanya: l'estraperlo i la gran riquesa que proporciona als vencedors, la fam i la misèria sepultant encara els vençuts.

L'instal·lació "Jardí Interior" estarà intervenint l'espai de la biblioteca Joan Miró del 14 de desembre de 2023 fins al 31 de gener de 2024.

"Jardí Interior" és un projecte de **Tinta Fina (Nuria Inés)** impulsat per **Homesession** en el marc del seu programa **Ex-Libris** en col·laboració amb **Biblioteques de Barcelona** i desenvolupat **a les biblioteques Joan Miró (Eixample) i Francesc Boix (Poble-sec), i La Capella,** amb els clubs de lectura i les entitats **TraCE (Associació Catalana de Traumàtics Cranioencefàlics i Dany Cerebral) i I Biscotti,** amb el suport de **Icub-Institut de Cultura de Barcelona i Osic-Generalitat de Catalunya.**

[homesession]

Biblioteques de Barcelona

TraCE

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Ajuntament de Barcelona